

[Statsministeren]

sted derfor kender, redegjort for sin opfattelse heraf.

Regeringen finder ikke, at der på det foreliggende grundlag er anledning til at foretage sig yderligere og da slet ikke til at foranledige tiltale rejst imod amtsborgmesteren.

Maisted (FP):

Jeg må sige, at statsministerens svar forbløffer mig noget. Statsministeren konstaterer, at der er uenighed imellem de to parter, hvoraf ministeren jo har givet sin version meget klart.

Der var tale om ulovlige forhold i den handling, som amtsborgmester Svane Hansen foretog sig, og det er ministerens udlægning. Hertil siger amtsborgmesteren, at det passer ikke; ministeren havde lovet at bakke denne ulovlige handling op. Derfor er det temmelig forbløffende at høre, at regeringen konstaterer, at der er en uenighed, men at man ikke ønsker at afklare dette forhold. Altså at en amtsborgmester kan bruge 60.000 kr. til, hvad der passer ham, selv om det er ulovligt, og at samme amtsborgmester bagefter kan sige: ja men det havde den daværende indenrigsminister skam lovet at dække over, hvis det kom til en forespørgsel i indenrigsministeriet.

Det må være en uholdbar situation, og jeg håber, at statsministeren vil skifte mening og sørge for, at vi får denne uenighed afklaret, og at vi får pålagt den part, der har uret, den skyld, der er i denne sag. For det er selvfølgelig langt alvorligere, hvis amtsborgmesteren havde ret. Men jeg har forstået både på den forhenværende indenrigsministers notat og på den amtsgeneralforsamling, Amtsrådsforeningen holdt, at den daværende indenrigsminister ikke blev modsagt. Men så må det også være statsministerens pligt at sørge for, at amtsborgmester Robert Svane Hansen bliver tiltalt, fordi han ulovligt har forvaltet disse offentlige midler.

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Den omstændighed, at der er lidt forskellig opfattelse af et referat, har intet at gøre med, at der dermed er sket noget ulovligt. I øvrigt gør jeg opmærksom på, at amtsrådene i høj grad selv må tage stilling til og selv må vurdere den slags ting. Jeg kan i hvert fald sige, at både den forhenværende indenrigs-

minister og den nuværende indenrigsminister er enige i den opfattelse, at der ikke kan og ikke bør foretages yderligere i denne sag.

Derfor må jeg selvfølgelig afvise det, der ligger i spørgsmålet fra hr. Maisted.

Maisted (FP):

Jeg må altså forstå statsministerens svar sådan, at selv om den daværende indenrigsminister, nuværende kirkeminister, den 1. november 1978 har givet et notat, hvor der står: det står helt klart, at der ikke er lov hjemmel for støtte til politiske ungdomsforeninger, er det en sag, som regeringen ikke vil røre ved. Hvem er det så, der skal foranledige, at der bliver rejst sag imod amtsborgmesteren, som selvfølgelig er ansvarlig for denne ulovlige handling? Mener statsministeren, at politiet, når sagen nu er rejst i folketinget, af sig selv vil rejse denne sag og få afklaret den uenighed, som statsministeren her har bekræftet der er til stede? Jeg mener, sagen bør have ret alvorlige konsekvenser for en amtsborgmester, fordi amtsborgmesteren jo beskylder den daværende indenrigsminister for at have vildledt folketinget, og det er en alvorlig sag.

Arentoft (FP):

Der er altså flere dunkle punkter i den sag. Jeg vil gerne spørge statsministeren, om ikke blot et sådant forhold som, at den daværende indenrigsminister henvender sig til amtsrådet i et brev og får et svar, som indenrigsministeren måtte formode var fra amtsrådet – det er jo udfærdiget på amtsrådets papir og underskrevet af amtsborgmesteren, men på egen hånd, da det ikke har været forelagt i amtsrådet – ikke er en sag, som i alt fald kunne fortjene en påtale. Jeg vil spørge helt direkte: er noget sådant lovligt?

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Nej, det er ikke en sag, der fortjener det, som hr. Arentoft foreslår.

Til hr. Maisted vil jeg sige, at jeg jo ikke kan gøre for, hvordan han absolut vil opfatte sagen. Den forholder sig, som jeg har sagt.

Hermed sluttede spørgsmålet.

4) Til *arbejdsministeren* af:

Bolvig (RV):